

ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ НОВИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ЗА КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЮ СИСТЕМОЮ З МЕТОЮ ПОЛПШЕННЯ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ НА КЛІНІЧНИХ КАФЕДРАХ І ФОРМУВАННЯ У НИХ ОБ’ЄМНОГО СВІТОГЛЯДУ

О. О. Якименко, Н. В. Башмакова, О. Я. Тягай, О. Є. Кравчук, Л. Н. Єфременкова, В. В. Тбілелі, Н. М. Антіпова

Одеський національний медичний університет

Вступ. На сучасному етапі розвитку суспільства в умовах структурної перебудови та вдосконалення вищої освіти виникає необхідність пошуку резервів якісної підготовки фахівців-медиків.

Якщо розглядати проблеми підготовки фахівців, у сфері медицини в умовах процесів Євроінтеграції, то нам здається цікавим та своєчасним аналіз можливості розвитку креативної особистості, яку надає кредитно-модульна система навчання.

Основна частина. Основні складові кредитно-модульної системи організації навчального процесу такі:

- проектування навчально-виховного процесу;
- нормування;
- оперативний, надійний, об’єктивний, повний, точний та постійний облік;
- об’єктивне ставлення до студентів;
- взаємна дисциплінованість викладачів та студентів;
- оцінка якісного та своєчасного виконання завдань;
- наявність у викладачів і студентів чітко відпрацьованих стандартних інструкцій та суворе їх дотримання.

Таким чином система, що введена, переважно апелює до певних якостей особистості як викладача, так і студента (нормативність, відповідальність, дисциплінованість, самоконтроль, об’єктивність тощо), але, мабуть, ігнорує інші риси та здібності (спонтанність, емоційність, суб’єктивність, автономність та оригінальність мислення тощо).

Вчені Одеського національного медичного університету провели емпіричне дослідження, завдяки якому вивчали дивергентність мислення з використанням опитувальника самооцінки творчих характеристик особистості, результати якого відображають цікавість, уявлення, здатність досліджуваних до ризику, тому що ці фактори є індивідуально особистісними і відповідають чергуванню лівопівкульного вербального аналізу з правопівкульними процесами, що

класифікуються як дивергентні семантичні системи. Також розглядаються такі риси особистості, як тривозможність, мотивація, толерантність до невизначеності, особиста тривожність.

Досліджувані студенти були розділені на дві групи. Перед початком заняття їм був запропонований контроль знань – тестування або усне опитування, яке включало не тільки теоретичний матеріал, а й його творчий аналіз та інтерпретацію, дискусію й ілюстровані приклади із власних спостережень та життєвого досвіду [1].

Дані психодіагностичних досліджень були відповідно згруповані та оброблені з метою визначення середніх величин показників, різниця між середніми визначалась за критерієм Стьюдента, оскільки розподіл показників був нормальним і наближеним до нормального.

В цілому студентів, які обрали тестування, можна охарактеризувати як сумлінних, дисциплінованих і цілком успішних; вони регулярно відвідують лекції, готуються до семінарських занять і виконують завдання, їх оцінки маловаріабельні в межах середніх та високих; безумовно це студенти “встигаючі” і успішні на даному етапі навчання.

Студенти другої групи, навпаки, схильні пропускати заняття та нерідко не готуються до них, їх успішність не стабільна та пов’язана з емоційним станом, їх середні оцінки не вище середніх; вони часто не відповідають очікуванням викладачів і не виконують в повному обсязі вимоги кредитно-модульної системи.

Аналізуючи отримані результати в поєднанні з основними принципами педагогічного менеджменту, можна констатувати, що система, яку вводять, переважно апелює до певних рис особистості, як викладача, так і студента – адекватності, дисциплінованості, відповідальності, самоконтролю, об’єктивності тощо. Водночас такі риси особистості, як спонтанність, емоційність, суб’єктивність, автономність

та оригінальність мислення, залишаються без відповідної уваги в процесі навчання.

У зв'язку з цим доводиться відмітити: незважаючи на те, що розвиток творчої особистості розглядається як основне замовлення сучасного суспільства у відношенні системи вищої освіти, успішність виконання цієї задачі на даному етапі перетворень залишається недостатньо реалізована. Заповнити цей відсутній елемент, на нашу думку, покликанні програми “Розвитку мотивації та творчого мислення у студентів”.

Процес розвитку мотивації досягнень у студентів проходить ефективніше за умови створення сприятливих умов для систематичної послідовної роботи з боку усіх суб'єктів освітнього процесу. Певний рівень емоційного інтелекту необхідний для вивчення конкретних компетенцій, пов'язаних з емоціями, для прогнозу успішності в будь-якій діяльності (у тому числі навчальній та навчально-професійній).

В основі емоційного інтелекту лежить впевненість в собі, а також тверде розуміння причин та ситуацій, які викликають ту чи іншу емоцію у себе та інших. Спеціаліст з навичками такого характеру може краще керувати своїми власними емоціями та поведінкою, краще розуміти і будувати відносини з іншими людьми, що надзвичайно важливо для лікаря.

Висновок. Гармонійність розвитку особистості студента при кредитно-модульній системі організації навчального процесу можна забезпечити завдяки таким ініціативам:

- застосування теорій інформаційного суспільства (ТІС) до освіти студентів-медиків;
- використання дистанційної освіти (ДО);
- створення структурно-логічних схем (СЛС) на кожен тему програми в межах СРС;
- інтегративному підходу до процесу виконання стендових доповідей з навчальних та наукових тем.

Література

1. Кредитно-модульная система обучения : проблема развития творческих характеристик личности студента / Е. А. Якименко, Н. В. Башмакова, В. Н. Бондарь, Е. В. Башма-

кова // Проблемы и инновации современного общества : материалы международной научно-практической конференции. – Астрахань : АФ МОСА, 2008. – С. 198–202.